

комісії залишилося лише виправити документи, а виплати за банківськими цінними паперами взагалі було припинено.

Абсолютна більшість авторських висновків і спостережень є результатом предметного наукового аналізу. Важливими елементами рецензованої роботи, в яких акумульована новизна і творчий період вченого до дослідження, є узагальнюючі дані як результат систематизації та синтезу матеріалу.

Констатуючи високий рівень роботи, автору як нам здається, слід було формулювання підрозділів 2.1 та 3.1 зробити чіткішими з історико-правової точки зору, підкресливши правові засади заснування і розвитку акціонерних земельних банків.

Рецензована монографія цілком може слугувати основою докторської дисертації, оскільки її автор у даному дослідженні виявив себе як висококваліфікований фахівець з історії права.

УДК [343.123.12:343.85](049.32)

Долженков О. Ф.

*доктор юридичних наук, професор,
директор навчально-наукового інституту
фінансово-економічної безпеки та права
Одеського державного університету внутрішніх справ*

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЗАПОБІГАННЯ І ПРИПИНЕННЯ ЗЛОЧИНІВ ОРГАНАМИ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

Боротьба зі злочинністю протягом останніх років характеризується підвищенням вимог з боку держави до правоохоронних органів з питань запобігання, викриття, розкриття і розслідування злочинів. Особлива увага приділяється запобіганню злочинів, що відповідає конституційним вимогам щодо забезпечення правопорядку в державі. Запобіжні заходи через кризові, економічні та соціальні негаразди в державі та в цілому світі не дають ефективних результатів, що потребує відповідних зусиль від державних, правоохоронних органів і громадських організацій для усунення чинників, які сприяють вчиненню злочинних проявів. Із цією метою продовжується реформування правоохоронних органів, зокрема, органів внутрішніх справ України, у зв'язку із чим вносяться відповідні зміни й доповнення до чинного національного законодавства, удосконалюються форми й методи оперативно-розшукової діяльності оперативних підрозділів, продовжується наукова розробка проблемних питань у сфері запобігання злочинності, що є головним пріоритетом у роботі дослідників відповідної проблематики. Практика розгляду окремих аспектів запобігання злочинності органами внутрішніх справ здійснюється крізь призму теорії та

© Долженков О. Ф., 2010

методологію оперативно-розшукової діяльності. Дослідження вказаних засад передбачає цілеспрямований синтез різних галузей юридичної науки з метою визначення найбільш ефективних форм і методів оперативно-розшукового запобігання в діяльності оперативних підрозділів органів внутрішніх справ. Вирішенню зазначених та інших проблем і присвячено автором монографію «Теорія та практика оперативно-розшукового запобігання злочинам органами внутрішніх справ»¹.

Актуальність рецензованої праці зумовлена тим, що вона є логічним продовженням попередніх наукових досліджень у цьому напрямі на пострадянському просторі, але в ній напрацьовані свої методики й шляхи дослідження, визначено специфіку імплантації визначених закономірностей в оперативно-розшукову діяльність, структуру й механізм запобігання і припинення злочинів в умовах сучасного стану розвитку та євроінтеграції України, що є певною новацією. Крім цього, на сьогодні за останні шість років ще не було напрацьовано комплексних досліджень концептуальної теорії та узагальнення практики оперативно-розшукового запобігання в оперативних підрозділах органів внутрішніх справ.

Структура монографії повністю відповідає логіці дослідження і завданням висвітлення окремих аспектів, що дозволило автору послідовно зупинитися на головних проблемах оперативно-розшукового запобігання злочинам оперативними підрозділами органів внутрішніх справ та шляхах їх вирішення.

Досліджуючи теоретичні засади правового регулювання та практичної сторони оперативно-розшукового запобігання злочинам, автор у монографії визначає зміст і основні напрями; стан наукової розробки відповідних проблем; правове забезпечення; напрями удосконалення функцій оперативних підрозділів ОВС у сфері запобігання; систематизує методи інформаційного забезпечення їх діяльності; аналізує критерії оцінки оперативних підрозділів у цьому напрямку та шляхи їх удосконалення.

Крім цього, у роботі проаналізовано проблеми реалізації завдань щодо виявлення та встановлення причин і умов учинення злочинів, виявлення й нейтралізації осіб, які замислюють вчинення злочинів, а також припинення на стадії підготовки та замаху і запропоновані шляхи вдосконалення; розглянуто перспективні питання щодо підвищення ефективності взаємодії зі ЗМІ, а також використання зарубіжного досвіду в цьому напрямі оперативно-розшукової діяльності.

¹ Юхно О. О. Теорія та практика оперативно-розшукового запобігання злочинам органами внутрішніх справ : монографія / О. О. Юхно ; Одес. держ. ун-т внутр. справ. – О. : Інтерпрінт, 2010. – 367 с.

Слід зазначити, що низка сформульованих у монографії положень, висновків і рекомендацій характеризується новизною та є певним внеском у наукове забезпечення прикладних завдань оперативних підрозділів ОВС щодо запобігання злочинам.

Результатом проведеного дослідження є викладений у монографії комплекс рекомендацій, пропозицій, спрямованих на вдосконалення концептуальних засад і практики організації та здійснення оперативно-розшукового запобігання злочинам органами внутрішніх справ за сучасних умов.

Наведені в роботі узагальнення та обґрунтування, висновки і пропозиції можуть бути використані в наукових дослідженнях, навчальному процесі під час підготовки фахівців для оперативних та інших підрозділів, при підвищенні кваліфікації оперативних працівників і в повсякденній практичній діяльності оперативних підрозділів органів внутрішніх справ.

Віддаючи належне автору за глибоке і вдумливе дослідження проблеми, вважаємо за доцільне висловити деякі зауваження. На нашу думку, у подальших дослідженнях слід зупинитись на аналізі європейських стандартів щодо запобігання злочинності та їх адаптації в Україні, розширити питання тактики організації й проведення індивідуальної профілактики працівниками оперативних підрозділів ОВС щодо осіб, схильних до вчинення злочинів.

Однак висловлені зауваження жодним чином не можуть послабити в цілому позитивної оцінки монографії як праці, яка робить суттєвий внесок у дослідження важливої проблеми. Вона, безперечно, зацікавить широке коло правознавців, викладачів, курсантів, студентів, слухачів, усіх тих, хто розглядає проблеми запобігання злочинам.